

‘Ik werkte ’s nachts in een fabriek en vroeg me wel eens af: is dit het nou?’

Spinvis (50)

Zojuist verscheen zijn nieuwe cd ‘Tot ziens, Justine Keller’

Tijd van leven

Hadden uw ouders genoeg tijd voor u?

‘Mijn ouders waren politiek heel actief en sociaal: er zaten altijd dertig mensen aan tafel. Ik werd erg gestimuleerd in de muziek: ons huis hing vol met instrumenten, maar er is me nooit discipline bijgebracht. Zo begon ik op het gymnasium, maar als niemand zegt dat je je huiswerk moet maken of je woordjes moet leren, dan doe je dat als puber niet. Dus dat avontuur was snel afgelopen en ik kwam uiteindelijk op de mavo terecht waar ik helemaal niets hoefde te doen. Ik heb mijn middelbareschooldiploma nooit gehaald omdat ik in een punkbandje verzeild was geraakt. En hoe fantastisch dat ook allemaal was, nu vind ik het jammer dat ik geen klassieke opleiding heb en mijn talen niet goed spreek.’

Wat was uw beste tijd?

‘Deze periode. Ik weet nu wat ik kan en wat ik niet kan en daardoor heb ik meer rust en zekerheid gekregen. Bovendien krijg ik nu waardering voor wat ik maak. Ik was altijd al met muziek bezig, maar op een gegeven moment werd ik dertig en begonnen er jongens af te haken, die gingen dan op kantoor werken of kregen een vrouw en een kind. Vervolgens werd ik vijfendertig en bleef ik alleen over – iedereen was weg. Maar ik wilde alleen maar muziek maken, dat was het enige wat ik kon. Ik werkte ’s nachts in een fabriek en vroeg me wel eens af: is dit het nou? Ga ik ooit nog iets bereiken? Gaan mensen ooit nog zien wat ik maak? Dan hoorde ik in de fabriek Sky Radio en dacht ik: grrr, dat kan ik veel beter.’

Staat de tijd wel eens stil?

‘Ik droom veel, elke nacht, en heel mijn leven al zijn er een of twee dromen die altijd terugkomen. Het is niet steeds exact dezelfde droom, maar ik ben wel in hetzelfde decor. En elke keer als ik weer in die kamer stap, heeft de tijd daar stilge staan. Wonderlijk. Op die momenten zie ik het leven niet als een reis waar de tijd voortschrijdt, maar als een landschap waar de tijd stilstaat.’

Hoeveel tijd kostte het u om uw nieuwe cd te maken?

‘Dat is niet te meten in tijd, dat gaat in heel kleine stukjes per dag. Op deze cd zitten thema’s en akkoorden, zinnnetjes en beelden die al twintig of dertig jaar oud zijn. Daar hoef ik niets voor te doen, ik hoef ze alleen maar te koesteren en bij me te houden en dan weet ik zeker dat ze op een dag op hun plaats vallen. Net zoals er nu dingen ontstaan die ik misschien pas kan gebruiken als ik zeventig ben. Ik kan niet zeggen: ik ga nu blanco de studio om een cd te maken. Al zou ik dat best een keer willen doen.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis